

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING INZAKE DE TOELAATBAARHEID
VAN EEN CASSATIEBEROEP**

**nr. 16.818 van 2 september 2026
in de zaak A. 248.837/IX-11.037**

In zake:

XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stijn Butenaerts
kantoor houdend te 1080 Brussel
Leopold II-laan 180
bij wie woonplaats wordt gekozen
eveneens bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sven Mary
kantoor houdend te 1860 Meise
Plasstraat 3

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie

I. Voorwerp van het beroep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 4 augustus 2026, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de commissie voor financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 6 juli 2026 met referentie M25-3-1293.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is onderworpen aan de procedure tot toelating, bedoeld bij artikel 20, § 2, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, en bij de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

IX-11.037-1/4

Het dossier van de zaak is door de griffie ontvangen op 25 augustus 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. De toelaatbaarheid

3.1. Het enige middel is geput uit de schending van artikel 34ter van de wet van 1 augustus 1985 ‘houdende fiscale en andere bepalingen’ dat de commissie oplegt uitspraak te doen “bij een met redenen omklede beslissing” en artikel 6 EVRM, omdat de bestreden beslissing “volkomen stilzwijgend” is over de reden waarom niet het gevraagde bedrag van 45.000 euro werd toegekend.

3.2. In de bestreden beslissing wijst de commissie op het onderscheid tussen schadevergoeding en de financiële hulp die zij kan toekennen. Voorts overweegt de commissie dat het vaststaat dat het slachtoffer door eigen gemaakte keuzes zich bewust in een crimineel milieu heeft begeven, also zelf de maatschappelijke solidariteit doorbreekt en dus “geen, in elk geval minder aanspraak maakt op een hulpvergoeding”. In de gegeven omstandigheden kent de commissie een “beperkte financiële hulp” toe die zij in billijkheid begroot op 15.000 euro.

3.3. Dat de commissie haar beslissing niet met redenen heeft omkleed, mist kennelijk feitelijke grondslag.

3.4. Luidens artikel 33, § 1, eerste lid, van de wet van 1 augustus 1985 wordt het bedrag van de hulp naar billijkheid bepaald. Binnen de door artikel 33, § 2, van dezelfde wet gestelde grenzen, bepaalt de commissie op onaantastbare wijze de hoogte van de toe te kennen financiële hulp die zij in verhouding acht tot de door verzoeker geleden schade. In zoverre het middel ervan uitgaat dat het toegekende bedrag moet worden gemotiveerd, faalt het derhalve kennelijk naar recht.

3.5. In zoverre het middel de schending aanvoert van artikel 6 EVRM, zonder te preciseren welk onderdeel van dat artikel is geschonden en met de loutere toelichting dat verzoeker volgens dit artikel “het recht [heeft] de motieven te kennen waarop de bestreden beslissing is gesteund”, is het middel onvoldoende precies om de Raad van State in staat te stellen zijn toezicht uit te oefenen en is het kennelijk onontvankelijk. Hiervóór is overigens vastgesteld dat de bestreden beslissing met redenen is omkleed.

3.6. Het enige middel kan kennelijk geen cassatie verantwoorden.

4. Uit het onderzoek van het cassatieberoep blijkt dat het niet voldoet aan de vereisten voor de toelaatbaarheid ervan, bepaald in artikel 20, §2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

BESLISSING:

1. Het cassatieberoep is niet toelaatbaar.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro en een bijdrage van 26 euro.

3. Bij de publicatie van deze beschikking door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoekende partij niet bekendgemaakt.

Aldus te Brussel verleend, op twee september tweeduizend zesentwintig, door:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren